

Выходитъ во Львовѣ шо Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускиихъ святъ) о 4-й год попол. Литер. додатокъ „Библиотекы найзнам. повѣстей“ выхидитъ по 2 печат. аркушъ кожного 11-го и послѣднего для кожного мѣсяца.

Редакція, администрація и экспедиція подѣ Ч. 44 улицы Галицка.

Вѣс дни, послѣдкы и рекламации належить пересылати подѣ адресомъ: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка

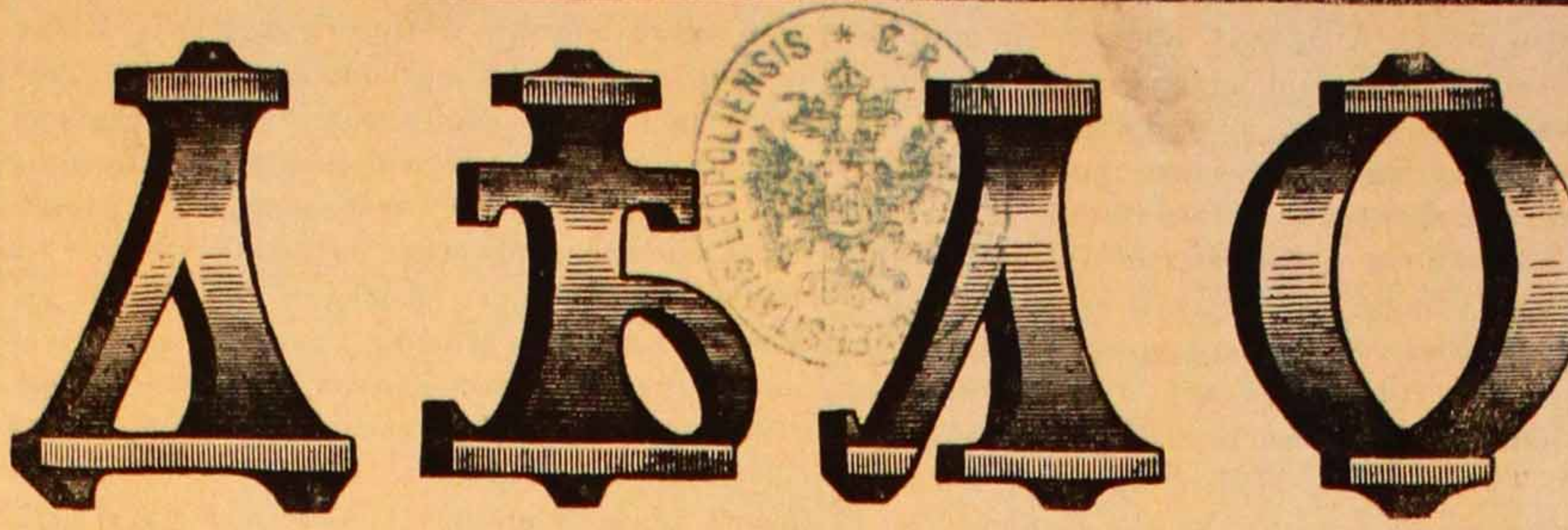
Рукописи не вертаются только на попередне застероженъ.

Подшивочко стоить 12 кр. а. в.

Оголошена принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣзъ однокотрошки печатномъ.

Редамации восполчатый вѣдлий бѣзъ порта.

Предлату належить пересылати франко (найлучшо почитаемъ порогавомъ) до: Администрація часописъ „Дѣло“ ул. Галицка, Ч. 44

Предплата на „Дѣло“ для Австріи:		Для Россіи:	
на цѣльмъ рѣкъ . . . 12 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 12 рубл.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 12 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 12 рубл.
на цѣльмъ рѣкъ . . . 6 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 6 рубл.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 6 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 6 рубл.
на цѣльмъ рѣкъ . . . 3 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 3 рубл.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 3 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 3 рубл.
отъ дол. „Библиотекы“:		отъ дол. „Библиотекы“:	
на цѣльмъ рѣкъ . . . 16 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 16 рубл.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 16 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 16 рубл.
на цѣльмъ рѣкъ . . . 8 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 8 рубл.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 8 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 8 рубл.
на цѣльмъ рѣкъ . . . 4 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 4 рубл.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 4 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 4 рубл.
на самѣ додатокъ:		на самѣ додатокъ:	
на цѣльмъ рѣкъ . . . вр. 5-—	на цѣльмъ рѣкъ . . . 5 рубл.	на цѣльмъ рѣкъ . . . вр. 5-—	на цѣльмъ рѣкъ . . . 5 рубл.
на цѣльмъ рѣкъ . . . вр. 2-50	на цѣльмъ рѣкъ . . . 2 р. 50з.	на цѣльмъ рѣкъ . . . вр. 2-50	на цѣльмъ рѣкъ . . . 2 р. 50з.
на цѣльмъ рѣкъ . . . вр. 1-25		на цѣльмъ рѣкъ . . . вр. 1-25	
Для Закарпатск. окрѣмъ Россіи:			
на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ
на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ
на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ	на цѣльмъ рѣкъ
отъ дол. „Библиотекы“:	на самѣ додатокъ:	отъ дол. „Библиотекы“:	на самѣ додатокъ:
на цѣльмъ рѣкъ . . . 19вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 6 вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 19вр.	на цѣльмъ рѣкъ . . . 6 вр.

ВП. Читателѣвъ въ Россіи просимо мати на увазѣ, шо въ вымовѣ $n=ji, \delta, i=i, u$ (въ серединѣ и на концѣ олѣвъ) $=y, u$ (на початку олѣвъ и по самогласныхъ) $=i, \delta$ (на початку олѣвъ) $=vi$.

Въ сѣй хвили выйшла Куренда Впр. еп. Сильвестра, называюча духовенство и вѣрныхъ, щобы не подписували петижій до цѣсаря, зверненыхъ противъ нашего календаря. Куренду тую мають священники бѣзъ тѣхъ вѣрныхъ на Богослуженю въ наблизшу недѣлю або свято.

ПОЛЬСКЕ ПЫТАНЬЕ ВЪ ТЕПЕРѢШНОЙ ХВИЛИ и не довершившася димисія гр. Потоцкого.

Сконстатована вже рѣчь, шо намѣстникъ Галичини, гр. Альфредъ Потоцкій передъ двома тижнями заявивъ бувъ охоту податися до димисіи. Димисія его оидакъ и симъ разомъ не могла бути принята. Причина, задля котрой гр. Потоцкій, намѣстникъ „умѣющей лучити польскыя интересы краевъ съ державными интересами австрійскими“ бажавъ зложить зъ себе достойне бремя намѣстникова, — буде для каждого зрозумѣла, кто лишь зважитъ, въ якій то именно хвили розбѣшлася въ цѣлѣмъ дневничарствѣ австрійскомъ вѣсть о его бажаній димисіи. Було то въ пору кандидатскихъ бесѣдъ пп. Романовича и дра Билиньскаго въ львовской магистратской салы. Гр. Потоцкій пробувавъ подѣ той часъ въ Вѣднѣ, при смертельно хорой невѣстцѣ, и далеко бѣзъ богоспасаемого мѣста Львова, надъ сыномъ хорошимъ Дунаемъ довѣдувався отъ хочбы зъ „Neue freie Presse“, якъ то чуда дѣются въ львовской салы ратушевой. Кандидаты на посѣлѣ зъ столицѣ краю — говорятъ голосно и различно о „бѣтбудованю Польщѣ“; — пп. Романовичъ и дръ Билиньскій одушевляють тыми двома словами цѣльмъ массы... Дръ Билиньскій выразно каже, шо „Австрія поможе Полякамъ бѣтбудовати Польшу“, — а предъвателѣ передъвыборного збору, п. П. Гросъ открываючи зборъ запичае съ натискомъ, шо „польска делегация въ Вѣднѣ репрезентуа весь польскый народъ“ и т. д.

Годъ сумнѣватися, шо въ тѣ вѣсти мусѣли неприятно вразити гр. Потоцкого, котрый, якъ сказано, старася, щобы интересы польскыя не ишли противъ интересовъ державныхъ.

ПРАВОВИСНЫЙ РУХЪ ВЪ ЕВРОПѢ.

(Студія Михайла Подольскаго.)

II. (Дальше.)

Въ Россіи правовисныя споры менше, нѣжъ гдѣ инде, выстували на порядокъ дневный. Причиной сего таь рѣдкаго зьявлящасть предвѣсть те, шо российский правовисъ въ цѣлости не авла. Кромѣ одной важной путаницѣ, докучливой для великихъ масъ, а то: коли писати въ а коли е?, правовисъ переважно логична и не представляе болшихъ трудностей для того, кто знае яко-такъ живыи языкъ. Оттакъ пригадуемо, шо письменнѣсть въ Россіи не только еще роввинута, щобы занимались нею широкии масы. Интелигенція же мае о много важнѣйшій и живненнѣйшій питана до ровважуваня. Додаймо до того еще авторитарный основы российской державы, а въ концы и боязнь загалу передъ бурженемъ провинциальныхъ страстей въ случаю, колибъ ишло о еще вѣрнѣйше якъ до теперь приетосованье писма до говору котрой небудь провинци проторои имперіи, — зважявши все те, стане намъ понятю, чому въ Россіи правовисный питана не грали и не грають такой ролю, якъ гдѣ инде. Помимо того и въ томъ краю подыбуемо гдѣякъ дробнй рѣжвородности въ правовисѣ и бѣтываються бѣзъ часу до часу голоса жадаючи правовисной реформы, хочъ въ цѣ-

лѣстности не находятъ она великого послуху. Не подлагае оидакъ сумнѣновыи, шо и на Россію прѣиде колисъ черга — вступити въ слѣды другихъ народовъ и реформувати свое писмо бѣтповѣдно до потребъ великихъ масъ и новочасной науки.

Заразъ по Россіи мала Италия наименше клопотѣвъ съ своею правовисею. Италияцѣ зьявляляи межѣ иншими дарами духа въ давень давна и невычайно роввинутый филологичныи вымыслъ. Граматика итальянского языка, сего единого явлѣа, шо мае непрерывану и богату исторію своии минушости, сягаючу до Ениія и до найстаршихъ римскихъ лѣтописцѣвъ, отже блявъ бѣтвретя тысяча рѣкѣвъ въ вадѣ, — граматика итальянска такъ оброблена и выкнѣчена, шо другимъ народамъ о чѣмъсь подбѣномъ лѣды и снитяе. Италияцѣ мають майже выкнѣчену историчну граматику, а такожъ и докладный граматикы вѣшь нарѣчий своего языка. Якъ гдѣ инде уганяются ученй за рѣдкими або неананыи доси цѣвтами и минералами по недоступныхъ лѣвахъ, горахъ и дебрахъ, такъ перетрясено цѣлу Италию до найбѣтблюднѣйшихъ ви селъ и хать за рѣдкими словами и невычайными граматичными формами. Яку се радбѣт есправляе въ Италии широкимъ кругамъ, коли непадѣнно открьася, и пр., шо яке тамъ латиньске *cras* не загинуло еще бѣзъ слѣду, а живе въ видѣ слова *cras* въ глухихъ горахъ центральной Итали! У настѣ и бѣтпопанье цѣлого Галича не выкли-

посла Тидемана и по бѣтвретя-годишнѣй промовѣ министра Гослера, въ котрой доказувано, шо Полякамъ все и всюда ходитъ о „бѣтбудованье Польшѣ“, а они въ Нѣмечинѣ можуть бути только польскими Нѣмцами, чи радше Прусаками, парламентъ бѣткнувъ внесене польскихъ послѣвъ. Мѣжъ тамошними Поляками запанувала еще болша справедлива злобѣ до Нѣмцѣвъ. Очевидно, шо демонстраци галицкихъ Полякѣвъ можуть причинитися певно не до утихомирѣня, але до болшого розъярѣня познаньскихъ своихъ братѣвъ противъ нѣмецкопруского централизму. А звѣстно, шо правительство нѣмецке дуже нильно слѣдитъ рухъ польскый, а министры нѣмцѣкы въ парламентарныхъ послѣдкахъ съ польскими послами дуже щедро сыплютъ стрѣлами въ видѣ дражливыхъ цитатѣвъ навѣтъ зъ напои любезной, нарваной „Gazet-ы Narodow-ои“.

Зъ всего доси сказаного бачимо, шо задусхий бажания галицкихъ Полякѣвъ — „бѣтбудована Польшѣ“, выголошей недавно горячими головами въ львовской салы ратушевой, могли въ теперѣшну пору принести для нихъ же самыхъ только шкodu.

Але бѣзмѣрно важна еще одна рѣчь. Противники Полякѣвъ въ борбѣ противъ нихъ вхопили за одно дуже небезпечне острѣ, обоистичне оружје, — а тымъ есть: бѣтношенье Полякѣвъ до Русинѣвъ. Въ Берлигѣ при дебѣтъ надъ послѣднимъ внесеньемъ польскихъ послѣвъ одинъ нѣмецкый посолъ бѣтзавсав до Полякѣвъ: „А шо, панове Поляки, — вы ту нападаете на Нѣмцѣвъ, домагаетесь национальныхъ правъ, — а тымчасомъ, якъ вы, панове, поступаете собѣ съ Русинами въ Галичинѣ? Шо въ сѣй хвили говорятъ рускыи послы въ вѣднѣйской радѣ державной и яку вы имъ на тое даете бѣтповѣдъ?...“ Можна собѣ представити клопотливѣе, прикре становище польскихъ послѣвъ познаньскихъ, противъ котрыхъ вымѣрено таке оружје. Мы, Русины, щиро ихъ жадуемъ. Познаньскый Поляки намъ нѣчо не винныи. Они „для добра Польшѣ“ скѣлѣомъ вже разѣвъ накликали галицкихъ Полякѣвъ до справедливости противъ Русинѣвъ! Пригадаемо лишь недавный бѣтзавѣ кружка обывателѣвъ познаньскихъ, напечатаный въ „Dziennik-у Poznańsk-омъ“, благаючи галицкихъ Полякѣвъ, щобы при случаю предстоичихъ выборѣвъ не майоризували Русинѣвъ, не проскрибували ихъ и не

елиминували зъ союму... Шо познаньскый Поляки винныи, шо ихъ бѣтроднй галицкый братя отъ хочбы подчасъ найновѣйшого выбору въ Станиславѣвъ-Тысьменици руского кандидата оголосили „russofilem, anty-narodowym kandidatem“! Якъ познаньскый Поляки нѣчо намъ не винныи, а терпятъ за дѣла своихъ нерозумныхъ братѣвъ, такъ само не винныи намъ нѣчо и варшавскый Поляки, котры такожъ мусятъ кусати дуже гѣркыи горѣхи, подаваный имъ на шовинистично-обрусиительнѣй тарѣцѣ такого Каткова або Аксакова, котры такожъ кличуть до нихъ: „Хочете бѣтъ насъ правъ, а заперечуете ихъ Русинамъ въ Галичинѣ!“

Еще разъ кажемъ: мы всему тому не винныи. Хочъ якъ намъ жалъ, шо вороги славянсько-польского племени въ Познаньщинѣ и на Шлезку, потопачого въ нѣмецкѣй пучинѣ, кують противъ него оружје зъ жалобѣ рускыхъ послѣвъ въ вѣднѣйскомъ парламентѣ, — то все таки наша совѣсть чиста: мы жѣ предѣвъ не маемъ гдѣ инде, якъ не въ Вѣднѣ, упѣбнутися за нашими правами... Може въ львовскѣмъ соймѣ? Алежъ въ соймѣ на звышь 150 послѣвъ нема навѣтъ стѣлко Русинѣвъ, щобы ихъ стало на подписание интерпелации, — а до того треба не богато, бо лише 15 подисѣвъ!... Якежъ инше форумъ остае Русинамъ, якъ не Вѣднѣ?

Централистична, безперечно теперъ дуже неприязна Полякамъ „Neue freie Presse“, обговорюючи передъ трема днями питанье „бѣтбудована Польшѣ“ каже мѣжъ иншими: „Поляки мали колисъ въ Европѣ симпатию и славу борцѣвъ за свободу и поступъ. Але теперъ Европа звѣнчила своѣй поглядъ, коли приглянулась, якъ поступаютъ Поляки въ Галичинѣ съ братнымъ народомъ...“ Гѣркыи слова, але справедливый, тымъ болше болочий, шо выхидятъ зъ устъ тяжкого ворога. Ктожъ тому винель? Мы, Русины, не винныи; самй галицкый Поляки нехай припишуть вину собѣ...

И отъ замѣтъ „бѣтбудовувати Польшу“ — розумѣется и на Руси, не сытавши Русинѣвъ, чи они хотять Польшѣ, — волябыи нашъ Поляки передовсѣмъ направити тое зло, за котре мусятъ покутувати ихъ невинный брата особливо въ Познаньщинѣ, мусятъ, скажемъ выразно, признати и дати Русинамъ повну рѣвноправнѣсть въ Галичинѣ. Коли се станея, тогда мы, Русины, будемъ

какъ и на географичныхъ картахъ еще до теперъ давну правовисну путаницю, именно шо до выражения нашего звука *x*, котрый послѣ новой правовисѣ повинень писатися всеюды буквою *j*. Помимо того стрѣчаемо все еще попри Mejico, Don Quijote такожъ Mexico, Don Quijote, а навѣтъ *g* въ значеню нашего *x*.

Чимъ меншій народъ и чимъ незначнѣйше его межинародне становище, тымъ виднѣйшу ролю градо и грае у него правовисне питанье.

О португалъскѣй правовисѣ каже Dietz коротко: „Die port. Orthographie ist zu keiner festen Regel gelangt“. Не только въ Бразилии и въ португалъскихъ частяхъ Америки, але и въ самѣй Европѣ не вѣшла еще до сегодня устатитися однотайна правовисъ.

У бельгийскихъ Фляманцѣвъ велася довгий роки завзята правовисна борба и прибирала, (акъ се бѣсѣе и у насѣ) часто навѣтъ размѣры политичного и национального питаня. Борба ся закончила по части комично. Пришло англійске библейске товариство, выдало библюю правовисею молодшой партіи — и война устала. Молодша партія побѣдила, а властиво чужинцѣ рѣшили справу.

Якъ нѣ галасливою була фляманска правовисна борба, то предѣвъ була она нѣвичимъ въ порѣвнаню до ровдору, якій предѣвляе намъ въ сѣй мѣрѣ рѣжвородности въ правовисѣ, замѣшанье и путаница бѣзъ границъ — се характернѣйшій цѣхи рѣжвородности правовисѣ,

сь вами, панове Поляки, рахуватися не в Вїдні, во всеуслышанїе Европы и воровств Славянства и вашихъ, але — дома, в львѣвскому сойма... Тогда вы и у Европы отыскаете честь и сипатию, котрой, якъ справедливо каже „Neue fr. Presse“, — тепер не маєте...

Выборъ посла до рады державной зь Станислава и Тысьмениць.

I.

Станиславѣвъ, 30 марта 1883.

Вчера выбрано дра Л. Билиньского, кандидата правительственно-польского, супротив руского кандидата, п. Т. Заячківського, который одержавъ и а и м е н ш е 246 голосѣвъ, отже поважну меншѣсть. Такъ якъ першій се разъ Русинъ выступавъ яко кандидатъ до рады державной зь мѣсть, а еще вь Станислава, ославленого яко гнѣздо фанатичной пропаганды польской между мѣщанами, — то, якъ на початокъ, уважаемъ сей фактъ и результатъ выборѣвъ рѣшчимъ крокомъ на передъ нашего табору и першимъ пробужденемъ до національного жита вь рядахъ нашего мѣщанства, котре начало упоминатися о мѣста на руской земли и подняло протестъ противъ польского негаторства и польской олигархии. Выборъ п. Заячківського приготавливал мѣщанскій комитетъ вь Тысьменици и вь Станиславоѣ безъ всякихъ „фондѣвъ“ и „либацій“, — слава отже тымъ рускимъ выборцамъ зь Станислава и Тысьмениць, котрї неустрашимо отдали голосъ на руского кандидата! Дрѣ Билиньскїй, послѣ свои исповѣди политичной — негаторъ права народности руской до розвою, бувъ попертый не только зь стороны политичныхъ и автономичныхъ властей, але дешевою фразою „о отбудованю Польщи“ поравъ за собою вѣхъ патриотичкѣвъ станиславѣвскихъ. Его выборчїй комитетъ змусивъ адьюнкта Рыбчиньского, который ранше збрывъ бувъ для себе кѣлькасотъ голосѣвъ, до упокоряючого отступленя своихъ голосѣвъ дру Билиньскому. О „форсѣ“, яку розвинено между мѣщанствомъ, можна мати понятя зь факту, що одинъ зь „поважнѣйшихъ“ мѣщанъ, В. Р., заявивъ, що на раду до руского комитету не поїде, хибѣ што буде хочъ 1000 вр. до роздачи. А о фанатизмѣ, котрымъ той комитетъ польскїй перенявъ, можна судити зь того, що вѣ до одного плакаты, рускїй и польскїй, за нашимъ кандидатомъ, поздирали еще передъ выборами самї комитетовї дра Билиньского власноручно, — самї достойники тутешнї!

При голосованю пакowano выборцѣвъ до бюрѣ магистратскихъ, тутъ давано имъ карты на дра Билиньского и ведено до голосованя. „Либаци“ мѣщанъ вь „Кѣлку“ мѣщанскѣмъ скѣнчилися ажъ по оголошеню выбору дра Билиньского и коли пять бочокъ пива зробили тамъ своє дѣло, то на бурливѣ жаданьє „Коѣа“ явився дрѣ Билиньскїй вь „Кѣлку“ и получивъ приказъ, постаратися у Вїднї: 1) щобы мулярѣ вь вимѣ, коли нема мулярки, не платили податковъ и 2) щобы ремѣнякъ, такъ

особливо же почавши отъ першихъ десятикѣвъ лѣтъ нашего столѣтя. Якъ вѣдомо, Ромуны писали зь рау кирильскою азбукою и першї ихъ книжки вь 1495 и 1580 р. печатанї славянскими черенками. Дперва вь р. 1677 зроблено першу пробу, уживати латиньского письма, и зь того часу появляются спорадично книжки, печатанї латиницею, кожда однакожъ писана инакшою правописею. До того и кирильска правопись зь свои стороны не показувала богато одностайности и наслѣдомъ сего було, що Копитаръ вь р. 1829 начисливъ не менше якъ 13 ромуньскихъ правописей, то фонетичныхъ, то этимологичныхъ. Зь того часу число се варосло еще знавно, якъ заповнявъ вь р. 1869 Диць, славный отецъ романьской филологїи, который, мимоходомъ скаваши, радить Ромунамъ прияти италїйску фонетику (Гляди: „Grammatik der romanischen Sprachen“ I. p. 468.). Помимо майже загальнои побѣды латиньского письма, держится такожъ и кирилица все еще до нынѣ. Вь рокахъ 1850—1852 вышли навѣтъ три словарѣ печатанї сею азбукою. Вправдѣ отъ часѣвъ получена Волочины съ Молдавіею вь р. 1866 видно и вь томъ отношеню значный своротъ до лучшого, всежъ таки и теперъ еще далеко Ромунамъ до якого-такого ладу вь своѣмъ письмѣ.

(Далше буде.)

само якъ урядникъ, получавъ пенсію зь цѣсарской кас... А що дрѣ Билиньскїй прїрѣкъ на Зеленї Свята с. р. адати справу зь своихъ успѣховъ вь Вїднї, то треба надѣятися, що не спуститъ зь ока особливо другого приказу своихъ мандантовъ... Тымчасомъ походъ съ смолоскипами и музыка зробивъ свои оваціи послѣви, дальше польскому катихитѣ Домбровскому, пивоварови Седельмаерови, инспекторови податковому Голковскому, адьюнктѣ суд. Рыбчиньскому и — спочивъ на бенкетѣ вь „Кѣлку“. Тутъ дальше гудѣли промовы, а посолъ посѣшивъ на бенкетъ до дра Емиловича, урядженїй съ магнатскою выставою для 100 лицѣ, мѣжъ котрыми находився такожъ ц. к. староста Горецкїй съ цѣлымъ майже своимъ персоналомъ вь строяхъ балевыхъ. При тоа стахъ дѣйстно удалося бенкетуючимъ „впоѣти“ вь себе чувство взаимной адмираціи: посла для станиславѣвскихъ достойникѣвъ и на отворотъ. Коли такъ Поляки своимъ звычаемъ святкували свою побѣду бенкетомъ — рѣвночасно державъ раду и рускїй мѣщанскїй комитетъ выборчїй, и на жаданьє выпробованыхъ вь борѣвъ выборчѣвъ мѣщанъ, завязавъ — на памятку польской „на сей разъ“ побѣды — першу руску „мѣщаньску читальню вь Станиславоѣ“.

II.

Зь Товмачкого, 30 марта 1883.

Скѣнчилися выборы и телеграфъ розвѣсъ вѣсть о мнимой „ogólnej gadości mieszczan Tušmienickich“... Але вѣдома рѣчь, що такї телеграмы высылаются лишь для ефекту, суть ехомъ кѣлькохъ замороченыхъ головъ, а по-выборчї „wiwat-ы“ голосомъ улїчникѣвъ. Я мавъ случайность пересвѣдчитися о томъ, переѣзаячи вь день выборѣвъ черезъ Тысьменицию. Поважнї тысьменицкїй выборцѣ-мѣщане чудувалися, якъ се могло статися, що зь ихъ голосѣвъ, отданныхъ за п. Т. Заячківського, зробилося всего лишь 217... Однакъ и то поважна цифра, коли зважити довгу агитацію не только комитету, але и урядовыхъ особъ, якъ п. инспекторѣвъ Гшовского зь Товмача и Глоговского зь Станислава и др., коли зважити террористичнї гровбы податками и т. п. Кандидатура п. Т. Заячківського тымъ характеристична, что вы поставили тысьменицкїй мѣщане зь власного почутя, хотячи авеличати всенародно чоловіка честного, справедливого и добродѣтельного. Навѣтъ честнѣйшї жиды тысьменицкїй порозлѣплювали 27 л. марта отзову, по гебрейски друковану, съ препорученемъ п. Заячківского на посла, щобы жиды отданемъ голосѣвъ на него хочъ вь части выдѣчили ему его заслуги для погорѣлцѣвъ вь 1882 р.

Ц. к. староста зь Товмача п. Богущъ, довѣдавшись, что завязавъ рускїй комитетъ выборчїй вь Тысьменици, и што гдеякї люди зь руской интеллигенціи берутъ вь нѣмъ участвъ, переславъ о. Глѣбовицкому — на якѣй законнои подставѣ, се лишь онъ самъ знавъ, — слѣдуюче письмо:

L. 2989 Do Wielebn. ks. Emiliana Chlebowickiego. gr. kat. wikarego w Tušmienicy.

Doszło do wiadomości mojej, że Wielebny ksiądz zajmiesz się gorliwie agitacją pomiędzy wyborcami w mieście i na przedmieściach, i dla celów agitacyjnych używasz nawet lokalu, służącego do czyteln. Ponieważ oddawanie się tego rodzaju agitacyom nie zgadza się ze stanowiskiem, jakie ksiądz zajmiesz, przeto upominam go, byś poprzestał pomiędzy wyborcami agitować.

Tłumacz dnia 27 marca 1883.

С. к. староста, Bogusz, w. г.

Дня 28 л. марта привезли агитаторы на 20 фїакрахъ дра Билиньского зь Станислава до Тысьмениць, щобы его, якъ то кажутъ, „prokazać ludowi“. И дрѣ Билиньскїй выступивъ съ промовою кандидатекою передъ збранныемъ, котре творили: купка шовинистѣвъ мѣщевыхъ, зь 20 жидковъ и рускїй парохъ, о. Абысовскїй.*) Коли по бесѣдѣ п. Билиньского жидки крикнули ему „wiwaj“, то сотки мѣщанъ зь улїцъ заглушили ихъ окликомъ: „най жїе нашъ кандидатъ, п. судїя Заячківскїй!“ Така демонстрація зь стороны мѣщанства розчарувала польского кандидата и его

*) О. Абысовскїй надославъ намъ спростованя а радше поясненя закуды учиненого ему дописователемъ зь Тысьмениць вь одноімъ зь попередныхъ чч. „Дѣла“, що сказавъ до выборцѣвъ: „Маєте двоухъ кандидатѣвъ, — выберите...“ О. Абр. заявляе, що сказавъ тї слова длатого, щобы утихомирити прїстрасти, якї запанували булы подѣ конецъ збору. *Ред.*

агитаторѣвъ до крайности — але все таки треба було строити добру мѣну до лихои gry. И отъ забрѣнкали пугарѣ и загримѣли музыки. Староство и выдѣлъ повѣтвой булы на бенкетѣ аступлений сильнымъ персоналомъ... Шовинисты силувались забути свое фиасо, а рускїй парохъ поѣтъ... Мѣщане подивилися троха на шлїхетскїй бенкетъ, сплунули тай пошли до мѣвь. Тымчасомъ бенкетъ ишовъ весело и бубны скѣнчилися весело, колибъ не мале неприятне intermezzo. До охочои кумпанїи впадае побләнець и кличе до о. Абысовского: „Егомосць, конѣ утопились!“ А то якъ разъ поѣтъ той часъ, якъ о. парохъ бувъ на бенкетѣ, конѣ его, подьохотившись певно музыкою, поплыли съ вѣскомъ вь низъ рѣкою на „вѣчну память“. Гдеякї парохїяне — звычайно забобоннї, вѣрующї вь святыи поѣты и вь руску справу, вьзяли се нещастя за допустъ Божїй...

Наступивъ день выбору. П. староста наказавъ избрати комисїю выборчу не самымъ выборцамъ, але радѣ громадскѣй. Для безпечности спровадивъ п. староста лишь 15 жандармовъ. Обезпеченї агитаторы повнили рѣвно свою службу: одныхъ тягнули на пропинацію и тамъ обрѣбляли, другимъ выдирали карты легитимационнї, иншимъ впихали карты съ именемъ дра Билиньского и т. д. Головными агитаторами булы гдеякї жиды, Стефанъ Обмѣнскїй, котрому по торѣнцѣмъ пожарѣ „Дружнїй Лихваръ“ приславъ бувъ запомогу, Русины: Петро Маланюкъ, мѣщевый учитель и заступникъ бурмистра Иванъ Козицкїй, котрому руска бурса вь Станиславоѣ годуе двоухъ сыновъ рускимъ хлѣбомъ. Парохъ рускїй самъ не явився до выбору, а давъ повномочїе дякови... Комисїя выборча кличучи выборцѣвъ до голосованя часомъ ждала дуже довго, и такїй довго-выжиданїй отдалавъ голосъ на польского кандидата, — часомъ же не здержувалась анѣ хвилѣ — а нашї мѣщане порадили собѣ на те: розставилися „гусакомъ“ и казали „е!“ — то хочьбы выкликанный нашъ выборецъ бувъ на дворѣ, сей часъ приходивъ, передершись черезъ жандармовъ и агитаторѣвъ. Вь загальнѣ нашї мѣщане такъ одушевленї приступили до выбору, що завстыдалибы и не одного интеллигентного „шкаралупника“... Коли зь рау посылылися майже вѣе голоса на нашего кандидата, а Поляки не мали вѣдомости зь Станислава, якъ тамъ иде, дуже посоловѣли, але для поддержаня духа вь Станиславоѣ телеграфували туда, що будьтобы ихъ кандидатъ мае 183 а нашъ 163 голосѣвъ, — што, разумѣясь, було „narodowa plotka“, бо навѣтъ коли вже замкнули голосованьє, булы непевнїй выбору. Дперва надъ вечеръ, коли сталося „чудо“, стали сыпати „wiwat-ы“ и своимъ звычаемъ допускати поганыхъ, дикихъ демонстрацій. Попередъ выправили котячу музыку сотр. о. Глѣбовицкому, не зважаючи, што тогожъ жена отъ довшого часу тяжко хора. Але што то значить „mospanie“ у „gładu narodowego“! До того обяву жизнненности „polskiej sprawy“ ужили якъ звычайно улїчникѣвъ та музыки Getzла, котру нашї священники и другї рускїй домы наймають за великї грошѣ. Чей по сѣмъ выступѣ жаденъ честный дѣмъ рускїй не покляче до себе той еврейской галастры!... Котяча музыка, той „gedz narodowy“ бувбы не уйшовъ на сухо улїчникамъ... лишь тактови о. Глѣбовицкого мусите, панове аранжеры, приписати, що — вы вже догадуетесь...

Если пп. шовинисты годнї еще чего научиться, то зь сїхъ выборѣвъ могли перекопнатися, што часъ вже зѣйти зь поля свои погубнои роботы, бо, слава Богу, народъ вже познавъ, что ему треба правдивыхъ заступникѣвъ, а не фигурѣ. Щось то значить, што вь Станиславоѣ кѣлька сотъ выборцѣвъ оттягнулось отъ голосованя — а упавшї на дра Билиньского голоса вь Тысьменици — се не булы голоса свободного пересвѣдченя!...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархїя.

(Нарада министрїална) отбудась дня 28 л. марта. Предметомъ ея була програма праць парламентарныхъ, означеняе больше-менше певныхъ речинцѣвъ до скликаня сеймѣвъ красныхъ, а вь кѣнци полагажденьє непорозумѣнї съ правительствомъ угорскимъ зь причины проекту оподаткованя ренты.

(Комисїя палаты панѣвъ) розпочали вже черерванї святочными ферїями праць. Дня 1-го цвѣтня розпочала комисїя юридична свои нарады, а дня 3-го цвѣтня отбуде комисїя бюджетова свое

последне засѣданье. На порядку дневномъ засѣданя стоить рѣшене петицій, а оттакъ сора возданяе генер. спрароводакѣ, ки. Чарторыйскому о законѣ скарбовѣмъ на рокѣ 1883. Наближеню засѣдане палаты панѣвъ отбудеся вь першїхъ дняхъ другого тыждня.

(Комисїя рады державной), котрой правленю проектъ правительства о змѣнѣ закона о платахъ, выговорила спраровданье еще перше святами. Проектъ закона сего обнимае 19 параграфѣвъ, зь котрыхъ только 7 поашено вь формѣ, вь якѣй ихъ правительство предложало рѣшю параграфѣвъ змѣнено. Новый законъ мае головню три рѣчи на цѣли; по перше: мае пошлїдности доходы державнї, по друге: мае упорядкити тагарѣ властителейъ малыхъ грунтовъ перенесеняхъ мастку, а вь кѣнци мае сей законъ оподаткувати отповѣдно биржу, що вже отъ давнѣсть дуже пожаданымъ.

(Зменшеняе арміи окупационной) для Боснїи и Герцеговини, постановлене на последномъ засѣданю сильныхъ делегаций на случай повстаня утихомирена инсургентѣвъ вь тыхъ краяхъ, булы теперъ переведене. Зменшене тое, котрѣмъ вьзгляднено вже при уложеню окупационного закона на рокѣ 1883, наступитъ послѣ докончѣня „Pester Lloyd-а“ вь червню с. р. — Имено армія, выносяча теперъ 46.000 людей, зменшана о 5000, а при той случайности наступитъ отъ сланяе резервистѣвъ до ихъ отчаны.

(Агитации противъ новель школной) шарѣся сильно вь Чехахъ. Молодо-чеська партїя иниция тую справу дуже горячо и старается выдѣлити агитациями цѣльнїй край до вношеня якъ численнѣйшихъ протестѣвъ противъ сей новель Молодо-чеськїй послы обѣзджаютъ свои отступы выборчїи и выступаютъ вь горячихъ бесѣдахъ закидами супротивъ старо-чеського табору и старейшїхъ правїцѣ. На зборахъ вь Ческѣмъ Бродѣ мѣщанъ пос. Тильшеръ выливъ Ригера просто вь цѣльнѣмъ выдѣлу отъ справы чеськой, заявляючи, што нема нѣкого, ктобы откиненяе школьной новель мѣгъ уважати причину змѣны правительства. Честъ народна Чехѣвъ домагаея откиненя новель а честъ тая повинна высше цѣнятиса отъ выдѣвъ якихъ будъ союзникѣвъ политичныхъ, а вѣтъ отъ выдѣвъ на цѣльѣсть правїцѣ. Сѣмъ большимъ жаромъ промовлявъ на бенкетѣ Молодо-чеськѣмъ вь Празѣ Грегѣръ, голосячи мѣжъ шими такї погляды: „Новель школна есть нешамъ крокомъ, ведучимъ до цѣли вѣхъ новель ватиѣвъ, до отданя школъ назавдъ клерикаламъ ви. Отгемъ сеп новель есть ки. Лихтенштайнъ а кумѣмъ еи Клямъ-Мартинацъ, а цѣла гїерархїя радуе немысленно тыми крестїянами. Ошви власне для того становитъ тал новель важку пору на дорозѣ поступу, а чеськї послы, которїи за нею, помагаютъ тымъ способомъ клерикаламъ вытѣгати горячї каштаны зь жиру... Права старо-чеська отъзываетъ се обуренимъ тыхъ выступленийъ Молодо-чехѣвъ, протївъ праос центриалистична нѣмецка, якъ „N. fr. Post“ и „Deutsche Zeitung“, подноситъ съ великѣ признанемъ тї оновационнї змѣнаны протївъ литики чеськихъ послѣвъ вь радѣ державной, бацае вь нихъ критику тоижъ политики, цѣ не мае надѣн, щобы голосъ молодыхъ Чехѣвъ скоро статись мѣрдайнымъ для чеськой литики. Петиція противъ новель школной до рады держ. такожъ и выдѣлъ краевый вь Ракусѣ и товариство либералѣвъ вь Лицу.“

(Угорскї емигранты.) Бще давными чч. приневолила була нужда и бракъ удержаня рѣднѣмъ краю цѣльнї громадъ Мадарѣвъ емвати вь чужї стороны. Громады такї ошчаство на Буковинѣ и творили тамъ ососель, частеню переносилися до Молдавіи на бѣткѣ, где однакожъ при дуже низкой цѣнѣ работничий положеняе тыхъ Чанго-Мадарѣ (Мадарѣвъ безъ отчнны) ставало чямъ ратьше невыносимымъ. Щобы допомогчи горкойбѣ емигрантовѣ, завязавъ вь Уграхъ комитетъ котрый не только збрывъ для нихъ сумму 20.000 зр. на кошта повороту до краевъ, такожъ постарався о уможлиженяе имъ житя вь отчннѣ. На Уграхъ осушено имено вь найкѣй болота коло Панчева и позыскано вь способъ великїй простѣръ грунтовъ, а грунты отдаются подѣ дуже користнымъ услониямъ вертаючимъ емигрантамъ. Угорскї и глажелѣзницѣ обнижали до повертаючихъ цѣнъ а першїй транспортъ числячїй коло 700 человекъ переѣхавъ сими днями черезъ Стрнѣ и Модо Шольнока на Угорчану.

ЗАГРАНИЦА.

Россїя. Polit. Congress. доносятъ, что поголоски о откритю динамитовыхъ складѣвъ о численныхъ арештованяхъ суть выдумки революціоннїхъ прокламаций, роскидыванї вь Москвѣ не звертае нѣкто уваги. Тое, що домы инсургентѣвъ приѣзды своихъ членѣвъ на кордонѣ выкликала велике вдоволеняе. Особливо утѣшилъ дворѣ петербургскїй тою вѣстею, что арестъ Кароль Людвигъ приѣде до Москвы вразѣ с собою арханянгїено Марїено Тересїю.

Нѣмеччина. Права нѣмецка подѣволила справѣ маринарки нѣмецкой на двѣ партїи о новонименованого министра Каппаня. Часть праос думаетъ, что министръ маринарїениенъ конечно булы офицаромъ флоту, а доказуе, что услове тое не конечно и пошлїдности на Стоца, котрый хотяи булы генераломъ маринарїи повиненъ съ поведженемъ обовязки маринарїи. Генералъ Стошь, якъ пишуть длава предложивъ, скоро лише обявѣ теку маринарки, дня 21 цвѣтня 1875 флѣментѣвъ прилїтї реорганизаци флоту.

нынѣ вже цѣлкомъ выдѣнчен. Побудовано нові кораблі, роблено нимъ вѣвлякі можливій проби, а тї повелися такъ добре, що флота нѣмца єсть нынѣ третью часть въ Европѣ. Заслугою ген. Стоша єсть именно тоє, що теперъ вже вѣ кораблѣ воєннй будують въ нѣмцахъ, чи то цѣсарюхъ, чи приватныхъ варогатахъ. Панцирнй плыты и машины парової до нихъ выробляють ся въ мѣстоцехъ фабрикахъ. Такъ отже Прусы выйшли цѣлкомъ пѣдъ тымъ взглядомъ зъ пѣдъ чужого вильну. Одною зъ головныхъ заслугъ ген. Стоша єсть также выбудованье и розширенье закладѣвъ маринарокъ въ Киль, въ Гданьску и Вильгельмшенѣ, дальше зреорганизованье станцій морскихъ. Торпеды нѣмцаї не гѣршіи отъ торпедѣвъ ишихъ державъ. Болѣ отже ген. Стошъ давъ собі раду на своимъ становищи, то чомужь и ген. Каприви не мавъ бы отповѣсти? Правительство нѣмцаї ставляючи досвѣдчєныхъ воєсковыхъ на чѣлѣ маринарки, тои наймолодшої оружної силы въ Нѣмеччинѣ, хоче въ той оцѣбѣ маринарку оживити духомъ армії нѣмецкої. Зъ другой стороны аргументують, що въ Нѣмеччинѣ єсть вже тѣлько образованыхъ людей посвятившихся маринарцѣ, що годилося звачати болѣше на нихъ чимъ доси. Передъ всѣмъ боронитъ тая партія вицеадмирала Батша, котрый мимо що мавъ найбільше фаворныхъ зѣбностей, що по Стошу бувъ наилучшимъ маринаремъ, зѣставъ цѣлкомъ покривдженымъ.

Въ берлинскѣй прасѣ стовѣт крѣмъ того отъ цѣлкомъ днѣй на порядку дневномъ справа привернена на ново институци „рады stanu“. Сєю справою занялаєса дуже горячо Nordd. Allg. Ztg., котра въ цѣлкомъ обширныхъ артикулахъ старалася доказати потребу введеня на ново въ житє тои институци. Пѣсля мнѣннй тои газеты, парламентарнй нарады аборобують такъ дуже дѣятельность министровъ и ихъ окруженя, що и наилучшій силы збуживаютю, а репрезентациѣ краю цѣлкомъ не явилася охотно до улєгченя працѣ министровъ и ихъ помѣчникѣвъ. Позаякъ отже у министровъ за богато трудѣ, то чтобы хочъ троха трудъ сѣй обмѣжити, треба хвѣтася послѣднего средства, с. е. окликати зновъ раду stanu. Рада тая установлена р. 1817 орудовала до р. 1848. По 6-лѣтній перервѣ стала урядовати въ р. 1851, но по цѣлкомъ лѣтахъ мусѣла заперестати своєї дѣятельности, (хотѣя знесена закономъ не зѣстала), бо зъ року на рокъ тратяла на значєню.

Франція. Последнй демонстрациѣ и грожєннй французскихъ анархистѣвъ перелѣкали, якъ здаєса, не мало людей, бо зъ многихъ оторѣнь пѣдноєтся въ Франциѣ проекты мѣлочнй на цѣлѣ получити материалнй ѣтношеня робѣтничѣй классы. О гдєжихъ проектахъ, котры задумавъ ввести въ житє министръ финансовъ Тираръ, доносили мы минушого разу. Крѣмъ сѣихъ проектовъ задумавъ министръ Вальдекъ-Руссо позаводити стоварѣшеня робѣтничѣй сѣрегулярно поможєю державною. До такого стоварѣшеня вѣтупавы робѣтничѣ сѣ 16 рокомъ житя и плативы мѣсячно 50 сантимѣтѣвъ або и выше вилату, а оттакъ въ 60 роцѣ житя получавы отповѣдну платню. При зложєню першої вилаты получавы робѣтничѣ рентовый квитц на свое имя, а сѣй отвыправы ему вступѣ до нашихъ товариствъ и до плаченя въ нихъ вилатъ. По смерти робѣтничка вылачувады касѣ звязкова оирочєной родинѣ отповѣднѣй капиталѣ. Забезпечєнє судбы робѣтничка єсть беззеречно справою дуже важною, бо отъ розвязаня єн залежатъ судба суспѣлности и державъ. Въ Нѣмеччинѣ пѣднѣтє тѣе пытанье князь Бисмаркъ, але доси не може онъ похвалитися якими результатами; пѣдноєтъ тую справу теперъ практикнй французскй политикн; сѣ часомъ показєся чи будуть они въ тѣмъ дѣлѣ часлѣвѣйшѣ отъ нѣмецкогѣ канцлера. Князю Бисмарку опираютюсь всегда либералы, а Феррому и Вальдекѣ-Руссо становѣ по части въ дорѣзѣ радикалы, котры зъ одной стороны неприхлїлнй средствамъ, котры уважаютю за половичий, а зъ другой — занатѣ теперъ передѣвѣмъ агитациѣю за ревизиѣ конституциѣ. — Анархисты хотѣли выступити явно въ часѣ свѣатъ, но полиціа не допустила до сєго выидѣвши плакаты, котрыми анархисты хотѣли скликати публику. Першого днѣя свѣатъ вручѣли н. Вакєри президентѣ Грєви петициѣ зъ пѣдписами английскихъ ученыхъ и артистовъ, а также и Викторѣ Гюгѣ о улаєкѣ вєльєє нн. Крапоткинѣ. — Въ Парижѣ арештовано чотырохъ анархистѣвъ но по цѣлкомъ дняхъ вышущєно ихъ на волю.

Найѣвѣйшѣ вѣсти зъ Парижа доноєтъ, що сенаторъ Левъ Сай вступѣвъ до кабинету. Сай має обняти теку министра финансовъ по Тирарѣ, котрый выѣхавъ до Альгеріа, а отѣждаючи заявивъ, що намѣряє взяти димисію. Ферри надѣєса, що Сай поможє довести до конца угоду межѣ правительствомъ а предпринимательствыми же лѣзничими, такъ чтобы не треба було затягати новои пожички. — Сай має великй вильєвъ въ французскихъ финансовыхъ кругахъ; умѣвъ онъ доси также и за себе самого добре дѣлати, — а гдєлѣ пѣдѣзрѣвають єго о орєализмѣ. — Князь Наполеонъ казавъ свѣй манифєстѣ порозѣблѣвати въ тысячныхъ примѣрникахъ въ Марсїлї. Полициѣ пѣдзирала ихъ заразъ.

Англія. Правительство английскє по причинѣ неустанної акциѣ тайного товариства постановило реорганизувати политичну полицію. Министръ справъ внутрѣшнихъ Гаркуртъ предлаживъ радѣ министерскѣй проектъ въ цѣлѣ утворєня особного ѣдѣлу полиціонного, котрого задачею буде займитися тѣлько справами политичными и гдєлѣтѣ за заговорщиками и агитаторами головно въ Лондонѣ, куды сходѣтѣя зъ цѣлого свѣта личности, маючи на цѣлѣ пропѣгувати социѣлну революциѣю.

Испанія. Правительство дѣстає въ свои руки чимъ разъ болѣше членѣвъ товариства „Черной руки“. Въ Мадридѣ, якъ доноєтъ заграничнй дневникѣ, зайшовъ зновъ одинъ скандальнй фактъ въ кѣстѣлѣ св. Себастиана. Въ великѣй четвєрѣ мѣвъ проповѣдѣ парохъ того кѣстѣла, а говорячи о революциѣнѣ союзѣ „Черной руки“, сказавъ, що єе Богъ зомлѣє кару на Испанію за тоє, що не боронила папы въ єго борбѣ съ революциѣю. Случайно бувъ въ церквѣ Италинецъ. Учувши тїє слова проповѣдника кликнувъ: „Смерть проповѣднику“. Въ кѣстѣлѣ стѣвъ великѣй поплѣхъ, народъ стѣвъ тиснутися до дверей, много людей ранєно. Кѣстѣлѣ выпорожєно и замкєно. Арештовано Италинецѣ, но и священника покликано передъ судѣ. Италинецѣ перєчитъ въ слѣдѣствѣ, будтобы онъ грозивъ смертєю священникова, онъ каже, що такъ погрозило священниковѣ цѣлкомъ Ишпанцѣвъ, коли учули, якъ онъ закидавъ либераламъ, що сє они втискаютъ революционерамъ въ руки штилетъ и трину. — На двѣрѣ ишпанскѣмъ дѣлаютю великй приготѣваня до принятия португальскої королевскої пары. Дневникѣ думаютю, що результатомъ тои визитѣ буде давно вже проєктѣвана уніа цѣвоє межѣ обома державами пѣвострову пиринейского. Ишпанскй министръ финансовъ заявивъ въ палатѣ пѣслѣ, що Нѣмеччина постановила пѣднѣсти оплатѣ отъ выробѣвъ ишпанскихъ, и заявивъ, що сєли правительство нѣмцаї не знесє сєго постановления, то Испанія буде мусѣла выступити репрессивно.

Туреччина. Кореспондентъ Standard-a телеграфує, що на Кавказѣ теперъ великй рухъ вѣвока, такъ якъбы занѣсноєса на якє российскотурецкє непорозумѣє. Въ Арменіи шпритєса незѣдоволенє по тѣй причинѣ, що В. Порѣ звольєває зъ перевєдєньємъ прирєченыхъ реформъ; власти турецкй увязнили цѣлкомъ ѣрменскихъ но таблѣвъ и звернули увагу на архієпископа ѣрменского пѣдѣзрѣваючи єго о зносинѣ сѣ российскимъ правительствомъ.

Сербія. До Pol. Cong. доноєтъ зъ Бѣлградѣ, що всѣ перєпѣны недопускою урегулѣваня сербского церковного пытѣна вѣстали полагѣженнй. Комисоїя зложена въ цѣлѣ выбрѣннй митрополита зберєса дня 1 цѣтвѣя. — Зъ особѣ обжадованыхъ о атєнтатѣ на особу короля Милана вѣстали всѣ пущєнѣ на волю крѣмъ одной Елєны Марковичкѣ, котра буде суджена передъ звычайнымъ трибуналомъ.

НОВИНКИ.

— Депутациѣ „Института Старопригѣйского“ и львѣвскихъ Русинѣвъ прїимавъ въ недѣлю Преосв. єпископъ Силъвєстеръ дуже благосклонно. Въ имени депутатѣи, въ котрой взяло участь до сорокъ особѣ, межѣ тыми поважєє число (16) львѣвскихъ мѣщанъ, проговоривъ сеніорѣ Института, сов. В. Ковальскѣй, предѣставивъ ядрєными словами грозячє небезпечєнєсть нашому калєндарю, а тымъ самымъ нашему обрядѣю и вѣрѣ, указавъ на широко розвинєннй агитациѣю по краю въ тѣмъ взглядѣ, маскованнй мнємю волею Найясѣйшого цѣсаря и св. Престола, указавъ дальше на загальєє затревоженє народа руского въ Галичинѣ и пѣднѣтѣє потребу, чтобы ординариѣтъ львѣвскої єпархиѣ якъ найенєргичѣвѣше выступивъ противъ задуманой интриги зѣ стороны вѣрогѣвъ унитскѣй церкви. Бєсѣдникѣ домагалосѣ, чтобы Преосвѣщенный зволивъ ѣтєнєтися сѣ жалобою противъ злобныхъ агитациѣ, котры головно выхѣдѣтъ отъ латинского духовєнства, такъ до лѣт. львѣвского ординариѣту, якъ и до президіѣи намѣстництва, рѣвножь, чтобы зволивъ выдѣти окрему куренду до руского свѣщєнства, въ котрой бы наказѣвъ рускому клирови голосити зѣ амвѣнѣ, що вєвкй пѣдѣбнй агитациѣ дѣлоєа противъ волѣ найвысшихъ духовныхъ и свѣтскихъ властей, и що дѣлатю народъ не повинєнъ давати себе обманювати лѣдукамъ агитаторамъ, и чтобы пѣдъ жаднымъ условіємъ не пѣдписувѣвъ предлѣжєныхъ єму того рода петициѣ. Преосвѣщенный прїимавъ все до вѣдомѣсти, заявивъ, що и єму зѣвѣстнй сѣтъ гдєякѣ фактъ такогѣ злобного агитаторєства въ околїцѣхъ Галича и др., що навѣтъ доручєно єму примѣрникѣ печѣтаной петициѣ до „Найясѣйшого Папа“ за змѣною церковного калєндаря; заявивъ дальше, що аѣвъ св. отецъ, аѣвъ нашъ монархъ не жадаютъ отъ насъ пѣдѣбнѣи змѣнѣ и признаѣвъ потребу, прикѣротити вѣрожѣ агитациѣ въ такїє способѣ, въ якѣй депутатѣа домагаєса. Въ тѣй справѣ говоривъ Преосвѣщенный вже сѣ лѣт. єп. Моравскимъ, и одєржавъ отповѣдѣ прихлїлно о стѣлѣ, что лѣт. ординариѣтъ не дозволятъ своему клирови братѣи участвѣ въ такѣ шкѣдливѣй акциѣ для краю и церкви руской. Также и львѣвскѣ конєсторіѣ рѣшила на засѣданію зѣ дня 31 л. марта ѣтєнєтися сѣ жалобою противъ гдєякихъ агитаторѣвъ до президіѣи намѣстництва и рѣвножь до обоєхъ лѣт. ординариѣтѣвъ. Преосвѣщенный гѣтовъ єсть выдѣти окрему куренду до свогѣо клира, и окрѣмъ въ „Сїонѣ“ напечатати єн въ окрємныхъ ѣбѣткахъ для ужитку такѣ духовєнства, якъ и самого народа.

— Богослужєнє за упокої душѣ бл. п. Игнатіѣ Омшєнєвичѣ отпрѣвилосѣ въ церквѣ св. Варвары другого днѣя по похорѣнѣ при чєстѣнѣй участѣ проживающихъ въ Вѣднѣ Русинѣвъ.

— Дрѣ Юѣ Пєлєшь, якъ довѣдуємось зъ вѣродоєстойного жєрѣла, прїихѣдѣтъ до Львова въ окладѣ р. к. митрополитѣи капитулы. О. Богданъ Пюрко, духовнй гр. семинариѣ въ Вѣднѣ подаєса на крылошанина во Львовѣ. Вѣдєньскѣа руска семинариѣ має сути розвязана.

— „Рускй Сїонъ“ въ своѣмъ послѣднѣмъ числѣ гдѣвѣлаєса на нашу редакциѣю за сє, що мы пѣднєслѣ зовѣмъ ѣтєрѣто неѣтпѣвднѣсть передѣванн

въ руки Бзуитѣвъ въ якыхъ небудѣ поручєнъ дѣгочичѣхъ нашѣй церкви, нашѣго обрядѣ. Кажє, що лишѣ дѣлатю прошєно єзуита о. К. Ридля прїинѣти на сєбѣ „руководство управлєннй духовнйныхъ сѣ кандидатами станѣу свѣщєнничѣго“, бо хочѣь знашому духовєнствѣ способностей нѣкто ѣтємѣлѣнѣє гадає — по prostu масѣво въ Львовѣ за мало рускихъ духовныхъ, а хочѣь ѣтпѣвднй силы певно знайшлисьбы, то духовнымъ нашимъ не позволяютъ ихъ численнй занятя прїимѣти на сєбѣ многихъ ишихъ єбовязѣвъ; „прѣчѣмъ каждому вѣдємо, що о. Єзуиты въ удѣлѣнѣю управлєннй духовныхъ отличаютю, то бо ихъ головна задача, въ тѣмъ робѣтъ они глубокиѣ студіѣ. Тѣлько ѣтпѣвднѣ на нашѣ замѣтѣ. Въ дальшихъ выхѣдахъ позволяє собі архієпархиѣлна часѣонисъ зовѣмъ злишнихъ вѣхѣдокъ противъ „Дѣла“, поучєє тепєршнѣу редакциѣю, о цѣлѣ она не понїла „идєи“ понєредєного редактора бл. п. В. Барвѣньского и зазначує, що будьтобы нашѣ пок. т. о. вѣршнѣ и прѣвѣднѣкѣ бывѣи пѣлкомъ инакѣше понимавъ „цѣлу тую справу“. Въ кѣнци заявляє: „що наше духовєнство якъ и властѣ духовна єще не упали такѣ низко, и не позволяютъ собі, абѣ люди мѣрскѣ поучѣли ихъ и давали имъ въ справахъ духовныхъ якѣ будѣ прїинѣти. Мѣстє пановє досѣтъ справѣ мѣрскихъ а духовна я лишѣтъ духовнымъ“.

Передѣвѣмъ ѣтпѣвѣдаємо, что намъ зовѣмъ не ходило и не ходитъ о сє: що проповѣдавъ о. Ридль кандидѣтамъ свѣщєнничѣго станѣу; дѣбно было бы вѣе трѣхи за много, чтобы Єзуитѣ помѣвѣ въ рускѣй церквѣ передъ рускими духовными говорити что небудѣ противъ руской церкви и пр. Также зовѣмъ не хочємъ перєчитѣ сєму, что о. Ридль отлично надаєса для управлєннй духовныхъ — на пр. латинскимъ духовнымъ... Мы брали сѣй фактъ въ звѣзѣ сѣ другими аналѣгичными фактами; мы прѣтєстували и єще разъ прѣтєстувѣмъ противъ ѣкогѣнебудѣ, въ якѣй небудѣ формѣ, при якѣйнебудѣ случѣяности — выстѣпуваня чужихъ або єще и вѣрожихъ намъ элементѣвъ въ дѣлахъ нашѣй народної церкви; мы боимосѣ чтобы сє, — сѣ часомъ! — не сталоєса формѣ а нѣю сѣстємою... Мотивы нашѣго выступлєннѣа були зовѣмъ яєнѣ и чистѣ... Хочѣ бы мы прѣчѣмъ навѣтъ признали, что о. Ридль, або якѣй ишиѣ Єзуитѣ єсть о много ѣтпѣвѣдѣишимъ, якъ кто небудѣ зъ нашѣго духовєнства, для вѣдєннѣа управлєннй духовныхъ, то вєсѣжѣ волимѣ поки-ѣто вѣдовѣлѣтисѣ слабшыми силами, нѣжѣ вѣводити рѣжнй небезпечнй прѣєдѣєнєсѣ. Хочѣ ВПр. митр. Іосѣфъ такѣ дуже радѣ бувъ вѣвести въ житє згаданѣу управлєннѣа, то вєсѣжѣ таки певно и на хвилю не подумѣвъ вѣводити въ сѣбѣ цѣлѣ въ руску церковь Єзуитѣвъ, або латинниковъ. „Рускй Сїонъ“ не понѣвъ нашѣ „идєи“, та прїинѣєса навѣно, что намъ ходило о одєржанѣє проповѣдѣй о. Ридля... И мы скажемъ „Сїонѣ“ єго-жѣ словами: „плєкаймо сѣвоє, плєкаймо все, что межѣ нами єсть доброго, — прїимѣймо, что видѣмо доброго у другихъ“. Выробляймо зѣ помѣжѣ насъ самыхъ ѣтпѣвѣднѣй силы, а силѣ такихъ чи то во Львовѣ чи мѣжѣ нашимъ провинциѣнальнымъ духовєнствомъ певно досѣтъ найдєса, — трєба тѣлько пошукати. Прїимѣймо все до брѣє отъ другихъ, але борѣмъ безвзглядно прїистѣпу Єзуитамъ... Прѣчѣй ненѣлаєжѣ до рѣчи вѣхѣдки „Сїона“ моглѣбы мы поминѣти короткою увагою, что не сумѣвѣваемъ, що редакциѣ сєї часѣонисѣ знала бл. п. Володимѣра Барвѣньского лучше ѣтѣ насѣ, єго довгѣлѣтнихъ спѣвѣрѣтничѣвъ; — не можємъ одєнакоже не выразити нашѣго зѣдоволеннѣа, чѣму то о. Бзуитамъ має бути вѣольно „обучати“ нашѣ молодшй клирѣ, а часѣонисѣмъ рускимъ зовѣмъ вже не вѣольно забирати голоду въ важныхъ справахъ нашѣй народної церкви?!... Мы радо лишаємъ духовнѣа духовнымъ, — але мы масѣо историчєє право забирати голодѣ въ справахъ духовныхъ въ случѣяхъ, гдє посєредѣю ходитъ также о важнй справѣ нашѣй народности; доказѣмъ сєго нашѣ зѣ свѣтскѣхъ людей закладѣннѣа церковнй братѣства, а навѣтъ на синодахъ нашихъ засѣдали и забирали (сѣ повиннымъ до сєго правомъ) голодѣ люде свѣтскѣ. Чтобы лишѣ Богъ не допустивъ, чтобы люде свѣтскѣй ишиѣи народности не зыскали болѣше вилѣвы на гдєякѣ справѣ, якъ євѣтскѣ Русины та нечисленнй рускй часѣонисъ... (—)

— „Новое Вѣчє“, популярна часѣонисѣ, выдѣвана что тыждѣна п. О. Марковичѣмъ, прѣстѣла выхѣдѣти. За сѣй рѣкѣ выйшло всего лишѣ 5 чисєль. Упадокъ „Нового Вѣча“ можнѣбы уважити шкѣдою для нашѣго народногѣо дѣла въ тѣмъ случѣю, колибъ у насъ не було такогѣ знаменитѣи часѣониси для народа, якѣю єсть „Бѣтѣвѣцѣна“.

— Єзуиты, тѣ пѣонєры на розбѣтѣє галицѣкѣ-руского организму, загнѣвѣдѣлиєсѣ вже — якъ намъ доноєтъ — и въ Стѣнїєславѣ.

— Пожичка краєва. Выдѣль красвѣй ухвалѣвъ зѣтягнѣти пожичку въ краю за помощью сѣбѣи прїициѣи. Выданѣ будутъ облигѣциѣ по 4 1/2 % сѣ курсѣмъ ємѣйснйымъ 90 зр. за 100 (= номинальна вѣртѣсть облигѣциѣи), разѣмъ на сѣмѣ 3,800,000. Головно п. маршалѣкѣ краєвѣй дрѣ Зыбѣнєвичѣ и членѣ Выдѣлу краєвогѣо гр. Бадєнѣ мали прїичѣнитисѣ до сєго, что отворєна будѣ субскрипциѣя въ краю, и что не прїинѣто заграничної офєрты. Ну, сє певно лѣше, але при зѣвѣтнихъ єкономичнхъ и финансовыхъ ѣтношенѣяхъ нашѣго краю дѣйствѣна корнѣтъ не така велика: чи сєю чи другою дорогою, вєсѣжѣ екѣкѣоатѣютъ насѣ капиталѣсты чужѣи, а сєли при тѣмъ єще и нашѣ финанѣсты сѣхѣтѣтъ гдєцо зарѣбитѣ — то аѣжѣ тогда добре „скѣрїєтаємъ“! Згадѣна вышєе пожичка „краєва“ має вѣє разъ умѣожѣявати ѣтѣ давнѣа заѣпѣвѣданнй „Банкъ краєвѣй“, на котрый досѣ годѣ было яєсь прїидѣти (пожичєныхъ) фондѣвъ; сѣй банкъ, якъ голоєятъ, має спѣсти насѣ! Якъ нашѣ

банки спасають нашихъ сєлянъ, сє вѣє аѣжѣ надѣто зѣвѣтнѣю; „таннѣй кредитъ“, о котрѣмъ тѣлько шумныхъ фразѣ при закладѣннѣахъ кождѣго банку чємѣю, покарбувавъ глубоко шкѣро рускихъ мужикѣвъ. Шляхтичѣвъ жє нашихъ такѣ якъ „Товариство кредитѣєє земскѣ“, такѣ и „Банкъ краєвѣй“ не спасє. Та дармѣ: потѣпачѣи хлѣпѣєєа бритѣвы — „nie będzie szlachty — nie będzie Polak!“ — сѣ слова не дармѣ высказѣвъ на послѣднихъ загальныхъ зѣборахъ товариства кредитѣєвогѣо гр. Мєнцѣньскѣй. Тымчасѣю жє цвѣтєє расѣа organiczna (à la ks. Stojałowski), працюєєєа усильно надѣ уobywateleniem — жидѣвокихъ капиталѣвъ; отъ, отъ, — єс kommt die Zeit, die Zeit ist nah, коли на крѣслахъ курульскѣихъ єюєвѣа годѣу засѣдутъ переважно пейсѣтѣ але possessiõnati сыны Исраѣла... (—)

— Кс. Стояловѣи позує вѣє на велико-мучєннѣа... Въ послѣднѣмъ числѣ „Więść-a“ читаємъ, что одєржавъ вѣє цѣлѣа безѣимєнныхъ листѣвъ, въ котрыхъ вѣє способѣ „prawdziwie moskiewski“... грозѣтъ єму навѣтъ є смертєю! Але єтъ неустрашимѣо глядѣтъ „смертѣ“ въ очѣи вѣєе дальшє агитациѣю калєндарѣу въ „Pszczółc-ѣ“ и въ „Więść-u“, ба что важѣйшє, моєнєиєрѣ Стояловскѣй при безпечєнѣствѣ житя єще болѣше полѣлюєтъ Русинѣвъ, бо вѣє ѣтывѣєсѣ до нихъ „kochani Rusini!“ — Dulce est pro „calendario“ mori...

— Зѣ Калѣуша пишутъ намъ; вѣє и у насѣ сѣнєцє зѣ заходу зѣйшило. Якѣиєсѣ укритѣй духъ пѣдземннй, о котрѣмъ годѣ чѣосѣ певногѣо допыѣтѣисѣ, навѣтъ якѣ єму имѣ, наймѣвъ одногѣо гальєпєна Жмуркѣ, и сѣй ходитѣ помєжѣ бѣднѣихъ робѣтничѣвъ (особливо въ калѣускѣй бани) и збирѣє пѣдписы въ справѣ калєндаря, — а что вѣє нашѣмъ повѣтѣ на 65,087 мєшканцѣвъ є лишѣ 1809 латиннѣикѣвъ, то нєма ѣтѣвѣи говоритѣ о знесєню рускихъ свѣатъ, и вѣмѣюлѣютъ лишѣ въ тѣхъ робѣтничѣвъ банѣ, „что сє писѣмо друкованє прїишло ѣтѣ самого митрополита руского, чтобы панѣи вѣразѣ съ нами обходѣли свѣтѣа, бо ихъ (панѣвъ) и такѣ небогато, та лишѣ дувно чєрєзъ нихъ работѣ перєрывѣєсѣя у польскѣй свѣтѣа“. Тѣжѣ вѣсѣмъ сє голоєятъ: что єє воля митрополита. Жидѣ-жѣ, котры лѣше знають, о что єє ходѣтъ, докучаютъ нашимъ людемъ, та цѣкѣають христіанѣмъ въ очѣи, что „митрополита“ хочє рускѣй свѣтѣа показѣвати. Агитаторѣи дуже скрѣто робѣлятъ своє дѣло такимъ лъживымъ пѣдѣтѣпомъ, и дѣбно удаєсѣ имъ пѣдойти одногѣо зѣ порядѣвѣвшихъ людѣи, єлѣсѣрѣ при євѣлнѣй бани, Крѣвѣичѣа, котры пѣдписѣєсѣ въ найлѣпшѣй вѣрѣ, что выпѣвѣнѣє лишѣ волю митрополитѣу. Натѣсѣєє въ сѣй-жє справѣ также п. Пѣєєєєєкѣй, надѣзрѣєєє парѣвої машины на бани „byly officer byłych wojsk polskich“; крѣмъ нєго займѣєсѣ сѣю-жѣ справою єдѣна вѣроницѣ Серѣвѣцѣа, матѣ латинского вѣкарѣи во Львовѣ (ударъ въ стѣлѣ — ѣбѣзѣуєтѣє ножицѣ; *Прим. Ред.*) — Що до будѣущѣхъ вѣборѣвъ, то панѣи хотѣтъ забѣтъ зновъ п. Вѣльєарѣта пєрєлѣхѣти, бо кажутъ, что не можнѣа найтѣи лѣшого кандидѣта. — Мѣютъ пановє Полякѣи єще єдѣнѣє клопѣтѣи и то имѣ разѣмъ не зѣ стороны „zuwiolów, wrogich państwu i kościołowi“, але такѣ чєрєзъ „свогѣо“, зѣвѣстнѣо прѣгнѣвнѣка руского, ks. кап. Klejna, котры не хочє позволитѣи, чтобы на торговѣи рѣгатѣи худѣи, до котрой и онъ якѣ лѣт. парѣхъ масѣ право, поставѣєно єтѣатує короля Яна Собєского.

— Въ справѣ сконѣискованѣю к. н. прокурѣторіѣю „ѣтѣзы“ п. М. Пѣвѣнѣа, выданѣю по рускѣи по польскѣи до руского и польского робѣтничѣго народа, чтобы до сойму выбирѣти тѣлько мужикѣвъ и ремѣсникѣвъ та ихъ прихлїльникѣвъ, — ѣтѣбѣєсѣя въ львѣвскихъ ц. к. судѣ карнѣмъ во Львовѣ днѣ 12 л. цѣтѣвѣя с. р. о 3 1/2 год. по полудни явна рѣсправѣа, до котрой стѣнє вѣ оборѣнѣ „ѣтѣзы“ єн авторѣ п. Пѣвѣлѣєкѣ.

— Сѣндаѣлнчнй процєсѣ. Въ Краковѣ закончѣєсѣє власнє цѣкѣвѣий процєсѣ, показѣующѣй якѣ легко-мыслєнно гдєякѣ людє, що самѣи стрѣтили почѣтѣє єбовязку и чєстѣ, дѣлѣютѣо на чєстѣ своихъ бѣднѣихъ, и якъ часѣмъ пустѣй „жартѣ“ можє бути причиною дуже єумныхъ наслѣдѣствѣ. Що найсѣумнѣйшє вѣ цѣлѣи справѣ, то єє, что вѣно замѣшалѣсѣ лѣт. свѣщєннѣкѣ, беручѣ добровѣльно удѣль въ „жартѣ“, котрого єдѣно цѣлѣю было: тѣжко скрѣвѣдѣти бѣдѣну, нѣчто не провинившѣу дѣвчину!... Чтобы помѣститисѣ на дочѣ дѣмисіѣо-нованѣго капитѣна Іоаннѣ Пинтѣрѣ за сє, что єя послѣднѣа вытѣнула панѣ Мариѣ Лєнєрѣєнѣ „зѣношенѣа“ сѣ вѣдѣбурмистромѣ передѣѣтѣи Краковѣ „Пѣдгѣрѣє“ Стѣфанѣмъ Качмарѣкимъ, зѣвилѣсѣ: сама Мариѣ Л., єн мужѣ Леопѣльдѣ, и С. Качмарѣкѣи — чтобы обѣжѣтѣи панѣу Пинтѣрѣ подобнымъ пѣдѣзрѣвѣємъ, якѣ вѣє ѣтѣ досѣтъ давнѣа тѣжѣло на панѣ Леопѣльдѣи. Рѣшилѣи звѣбитѣи єн пѣдѣступѣмо до помєшкѣна латинского вѣкарѣя єк. Шаѣранѣа, чтобы потѣмъ вѣодѣи сє розголѣосѣтѣ. Кс. Шаѣранъ прѣставѣлѣ на сє, пѣдѣстѣуєтѣ удаєсѣ, дѣвчину дєржѣно цѣлѣа годнѣи (вѣчєромъ) въ помєшкѣно є. вѣкарѣю, (котрого нѣбы-тѣо не було вѣ дома!) и обѣсѣяно. Выѣбуѣвшѣє на волю отрѣпѣєсѣ бѣднѣа жєртѣа „жартѣ“ фѣсфорѣмъ. Вырокѣмъ судѣу єказано (за злочнѣнѣєтѣво публѣчного насилѣя, §§. 93 и 99 зак. к., євєнтѣуѣльно за єнѣвѣнѣну): кс. Шаѣранѣа на 3 мѣєєцѣ; Лєнєрѣа, єго жѣнѣку, Качмарѣкогѣо и Мариѣанѣу Олєховѣску (служѣннѣи) по 4 мѣєєцѣ вѣзѣнатѣ. Отъ якѣ хороша случѣяйнѣсть для лѣт. єк. миссіѣонарѣвъ, котры рѣкѣ рѣчно „навєрѣають“ нашѣ пѣдѣльскѣй народѣ, та для такихъ „знаменнѣихъ“ обѣучѣтєлѣвъ проповѣднѣикѣвъ для молодшѣо клира“ якѣ о. Кѣзимѣрѣ Ридль... або кс. Стояловскѣй, такѣй дѣятельнѣй тружєннѣикѣ, а навѣтъ, якъ гдє-кѣто кажє, не зовѣмъ нєфѣаовнѣй вѣ подобнымъ справахъ... Кѣлѣко бы то доброго могли сѣи о. духовнѣи дѣ своихъ сѣбрѣтѣи зѣробитѣи!

— „Switwa“ redvivim. Якъ доносить „Kurjer Lwowski“ зачне въ Коломый зъ д. 10 л. цѣвтя выхидити руске писмо „Dom i Szkola“ — латинскими черенками. Историю бл. п. „Switwa“ знаемо: п. редакторъ, покровительствований радами повѣтовыми та гдѣлками панами (котри розсылали до wspolobywateli l i s t y, горячо пошираючи згадау часонисъ — w imię narodowej sprawy) напихавъ всеми способами свою часонисъ рускимъ громадамъ; рады повѣгой пренумеровали ей ех обѣ по кѣлкасотъ (!) примѣриковъ. Але видко, що п. редакторъ за много собѣ за свою працю числивъ, чи що тамъ, досить, що мимо великихъ сумъ, выданыхъ на „Switwa“, его марнений подомѣнь вконецъ таки погасъ!

— „Nowa Reforma“. Въ звѣстнѣй справѣ заложена „Нової Реформы“ вмѣсто попередней „Реформы“, при чѣмъ то, якъ гдѣлкъ часонисъ доносили, посоль и сотрудникъ сен часонисъ п. Т. Романовичъ мавъ отограти не зовсѣмъ выразу ролю, — выдавъ 31 м. м. гоноровый судъ одногласно вырокъ, увольняючи п. Романовича отъ всякого закиду.

— Мишуга и Волошко, два нашъ земляки, выхоуанки ставропольской бурсы, выстунають тешеръ яко сѣванки при заграничныхъ операхъ, першій въ Туринѣ, другій въ Варшавѣ.

— Зъ фонду державного, признаного на запомогу для дѣткненыхъ повѣною нещастныхъ мешканцѣвъ, припадае на Галичину 30000 зр. пожички, а 25000 безповоротной запомоги.

— Зъ Кутъ пишуть намъ: Въ понедѣлокъ 26 цѣвтя представивъ нашъ рускй театр въ Выжницѣ „Капрала Тимка“ съ музикою Вербицкого въ садѣ тутешного казина. Представленье выпало ду же добре. Въ грѣ особливо отзначилась п-нѣ Понелева своимъ гарнымъ звѣнкимъ голосомъ. Публика збралась численно, жаль лишь, що сельяне не було больше.

— На кандидата въ округѣ мѣскомъ Коломыя-Снятынъ-Бучачъ поирае львовскй корреспондентъ „Czas-y“ тутешного адвоката дра Емиля Быка; закидае ему выравдъ, що 1873 р. бувъ горячий союзникъ „Руской Рады“, але отъ того часу сильно перекабитися и моужнабы забути о томъ, що было передъ 10 роками. „Nowa Reforma“ поирае, якъ мы доносили, жидра дра Варшавера. Конецъ концемъ всѣ Поляки хотять мати жидра посольемъ.

— Посада презентъ наукъ въ львовскй гр. кат. духовной семинарии во Львовѣ опоронжена, а Перемыска консистория розпосуе конкурсъ съ речичемъ до 15 мая 1883. Жалованье рѣчне 210 зр. съ звычайными емолюментами.

— Польонизація. На головной почтѣ во Львовѣ нема рускихъ друкарствъ, — ропiewaлъ malo kto жадъ. Вирочѣмъ майже въ кождой трагидѣ львовскй треба цѣлу войну перевести, нѣмъ вконецъ Русини уадасть дѣстати рускй друкарствъ.

— Маюруску драматичну труппу п. Марка Крошияницкого, добре звѣстного артиста и драматичного писателя, заангажувавъ, якъ доносить „Заря“, п.

Луцкй, властитель боарского парка и театру въ Кивѣ, на цѣлый рядъ драматичныхъ представлень, котри мають розпочатися съ днемъ 20 рус. мая с. р.

— Замордованье Юриѣ Майлята черезъ доси еще на певно невыполѣженного злочинца выкивало всюду велику сензацію. Згинувъ се найвысшій судія угорской короны, перворядный ученый, а такожъ и практичный дѣлатель патріотъ; головныя заслуги положивъ онъ около угорского судѣвництва, працювавъ надъ рѣжными реформами, старавсь усилюю якъ найвысше поднести повагу мадарскихъ судѣвъ. Тожъ Мадаре, безъ рѣжничѣ картій, потчили належно память великого мужа. Всѣ журналы выйшли доносячи о его смерти въ чорныхъ обвѣдкахъ; при пышныхъ похоронахъ покойника репрезентованый були обѣ комнаты праводавчѣ, академія наукъ, множество товариствъ и корпораций; цѣсарь репрезентованый бувъ черезъ генерала Мондла, бувъ такожъ присутный архики. Іосифъ. — Родивъ Майлятовъ, котра выдала зъ помѣжь себе доси вже многихъ ученыхъ и славныхъ людей, якошь не ведеть; се не першй членъ сен родины гине насильною смертєю. (Одинъ зъ предковъ Майлята утопивсь (добровольно) вразъ съ дочкою.) На кѣлька днівъ передъ смертєю мавъ Майлятъ отримати якйсь листы съ угрозами. А нѣ причина убийства анѣ сама злочинце доси не звѣстай. Полиция арештувала подозрѣного о спѣвудѣль гузара, а пильно пошукое одного робѣтника Италянца Спонга. Чи и що зрабовано, доси такожъ еще на певно не знати; адеся однакъ, що властивою причиною замордована була пѣмѣста, такъ якъ злочинце, котри мали доосить много часу до рабованя, не рушили многихъ дорогоцѣностей, що въ комнатахъ знаходилися. Передъ кѣлканадцятьма лѣтами рѣшили угорскй суды процесъ якогось убогого члена родины Майлятовъ, котрий задля чисто формальныхъ причинъ стративъ право доминатисъ о свое дѣдичство, розумѣсь неприхильно. Сей процесъ бувъ потѣмъ причиною ишого процесу о образу чести, въ котромъ замордованый власне гр. Юриѣ Майлятъ стававъ яко свѣдокъ, и мусѣвъ выслухати зъ устъ заступающего выдѣдиченого свояка адвоката кѣлька острыхъ примѣтокъ.

— (Дрѣбнй вѣсти.) Якъ доносить „Polit. Corrsp.“ буде вѣстисъ слѣдство въ звѣстнѣй справѣ рабина Шрайбера такожъ противъ всѣхъ тыхъ другихъ рабинѣвъ, котри подписали клятву на посягновѣхъ жидѣвъ. — Справа отрошена кн. Горчакова доси еще не прояснена. — Въ мѣсцевости вышош Арменій по 8-дневной метели отѣжной великй лямвны котячыся зъ гѣръ зничили по надъ 100 дѣмѣвъ, погребали 59 овцѣвъ а до 100 покарлчили. — Въ Вроцлавѣ угѣкъ касіеръ товариства залчкового сиренеуивривши 140.000 марокъ. — Въ Варшавѣ Янъ Ромбертовскй, урядникъ банковый, забравши 100000 рублѣвъ чезъ безъ слѣду.

Вѣсти епархіальны.

Зъ АЕпархіи Львовской.

Завѣдательство капелянй Качика на Буковинѣ получивъ о. Лука Чепелинскй.

Президія намѣстничества годится на каноничну институцію: о. Михайла Ясеницкого зъ Боссырь на пароха Кутковецъ, дек. тернопільского, а о. Михайла Мацѣвского зъ Кутковецъ на пароха Боссырь, дек. скальського въ дорозѣ перенесеня тыхъ парохѣвъ.

Презенту на Щирецъ получилъ о. Михайлъ Тшесневскй зъ Угерока.

Введѣнй въ дуинастирскй посады оо. Константинъ Цѣвскъ въ сотрудничнй въ Печенжинѣ, дек. пѣтшиньского; Корнилий Воеводка въ завѣдательство Гановець, дек. рогатиньского.

Зъ Епархіи Перемыской.

Каноничну институцію получили оо: 1) Ал. Ивасѣвка, сотрудникъ зъ Ярославя, на парохію Дубно, дек. канчуцкого; 2) Іоанъ Лысакъ, самостояний сотрудникъ зъ Кобылицѣ волооскан на парохію Тучаны, дек. судово-вишеньского; 3) Іоанъ Нѣмцѣвъ, парохъ зъ Гогова, на парохію Летня, дек. дроговецкого.

Презенты получили оо: 1) Кшир. Ясеницкй на парохію Загочевье, 2) Петръ Тустановичъ на парохію Яляни.

До каноничной институцій завѣданы оо.: 1) Волод. Левицкй, парохъ Немирова, на парохію Нагѣрцѣ, дек. куликѣвского; 2) Димитрій Исаячикъ, завѣд. Лобѣзны, на парохію Залѣска воля, дек. ярославского; 3) Алекс. Вѣханьскй, сотрудникъ зъ Нового Села на парохію Смерекѣвъ, дек. куликѣвского.

Завѣдательства капелянй Гнила, дек. высочаньского получилъ о. Іосифъ Шаудзницкй.

Убѣгаютъ: 1) о завѣдательство Немирова оо.: Емил. Гриневецкй, Евгений Горницкй, Теодозій Лихицкй, Викторъ Решетыловичъ; 2) о сотрудничнй Ярославке: Корнилий Гумецкй сотрудникъ зъ Домшова.

ПОСМЕРТНЙ ВѢСТИ.

† О. Левъ Шухевичъ, бувшій сотрудникъ въ Рожновѣ дек. снятыньского, а отъ недавна парохъ въ Петликѣвцахъ, дек. чортковского. упокоився по короткѣй недужѣ 28 л. марта с. р. въ 37 р. житя а 13 р. священства. Покойный отзначався честнымъ характеромъ, а будучи близько 10 лѣтъ сотрудникомъ въ Рожновѣ гѣшився доврѣемъ и повагою у прихожанъ, и лишивъ по собѣ всѣмъ шире споминку и сердечный жалъ. Вѣчна ему память!

— На памятникъ бл. п. Володимира Барѣвньского прислала дальше: Ви. о. В. Струтирскй въ Курдичахъ 1 зр.; п-нѣ Елена Ференчекъ въ Лѣтния 1 зр.; о. В. Мандзыкъ въ Губини 3 зр.; Володимиръ К. во Львовѣ 1 зр.; о. Д. Котысь въ Лу-

ковѣ 1 зр.; о. І. Домбчевскй въ Ясеновій рѣшнѣмъ 2 зр. — Разомъ 840 зр. 90 кр.

— Для бѣдныхъ учениковъ руской гимназій прислали: Веч. о. Хоминьскй зъ Зеленого 1 зр.; Крушельницкй зъ Назѣрній — збралъ на выдѣлю учителя народныхъ шкѣлъ 2-70 зр.; о. Ковальскй зъ Спасова, отъ громадянъ на паску... Смигѣсий щирымъ добродѣямъ!

— На дѣвоче воспитальниче о. І. Злат. Отто въ Лѣтнѣ 1 зр., Н. Н. въ Кольбушѣ 1 зр.

— На могилу Т. Шевченка Ви. п-нѣ Елена Ференчекъ въ Лѣтния 1 зр.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Запятуючому: „Покажчикъ новой украинской литературы“ Комарова коштуе 65 зр. пѣбѣкъ.

Курскъ львовскй зъ дня 30. л. марта 1883.

ПЛАТИТЬ		ЖАДАЮТЬ	
австр. валюты		австр. валюты	
р. кр.	п. н.	р. кр.	п. н.
308 25	311 00	169	172
307	311		
		97 80	98 80
		89 20	90 40
		97 80	98 80
		101 70	102 70
		101	102 20
		97 75	98 75
		100	101 50
		101	103
		18	20
		22	24
		5 56	5 66
		5 58	5 68
		9 43	9 53
		9 73	9 83
		1 55	1 65
		1 17 1/2	1 19 1/2
		58 20	58 30

Просьба о помѣчь!

Бувшій народный учитель Стефанъ П. славскй, усуненый зъ посады учительской по причини своей недуги, якъ и неприхильности мэзрателя шкѣльного, не одержавши по 12 лѣтъ службы нѣякого заосмотрѣня, находится тешеръ съженою и дѣтми въ наибольшой нуждѣ! Будучи при томъ еще ховой, блъ дежавъ въ перемысли больницы три мѣсяцѣ, просить той нещастный отецъ и мужъ милостивыхъ людей о матеріи пн помѣчь. — Ласкави датики звалютъ Л. Д. Датеу присылати вирѣсть до Стефана Паславского въ Курштыкаль, почта Красичинъ.

АПТИКА ПЕТРА МИКОЛЯША во Львовѣ поручае:

Ольй rybчій зъ мнѣхъ
свѣжй, нечешеный и нѣчимъ не заправляныхъ, для того найуспѣшнѣйшій для дѣтѣй скроуличныхъ и терпличихъ на груди. Фляшка 80 кр.

Кава гомеопатична
дра ЛУЦЕ (Lutze)
въ пакцахъ 1/4, 1/2 и 1 фунтовыхъ. Фунтъ 60 кр.

КАВА ЗЪ ЖОЛУДИ
наилучшй сурогатъ правдивой кавы, дающй эдуровый и пожиточный наитотъ, пакеть 10 кр.

ЧОКОЛЯДА ГОМЕОПАТИЧНА
знаменита безъ приправъ, цѣла пакча 1 зр. 58 кр., цѣвъ пакчи 75 кр.

КАКАО стовечный въ порошокъ цѣла пуделко 70 кр., цѣвъ пуделка 40 кр.

Молоко згущене швайцарскѣ
знамените средство поживне для дѣтѣй, пушка 55 кр.

Нестля порошокъ для дѣтѣй
ваступаючй зовсѣмъ материнскй кормъ пушка 90 кр.

ЛИБИГА ЕКСТРАКТЪ ЗЪ МЯСА
въ господарствѣ необходый для выгодованя доброго, сального роесоду, въ пушкахъ по кр. 85, ар. 1-65, 2-75 и 5-30.

Дра КАРОЛЯ МИКОЛЯША
Испанскй вина лѣчничй
признаий знаменитыми а свѣдоцтвами ВП. проф. и докторѣвъ: Беселецкого, Вауча von Fernwald, Sraeth'a, Drasche'go, Lorinser'a, Корчиньского, Видмана, Едв. Савинького, Зембачьского, Штелецького, Воляна, Залозецького, Стоклова и Матен Якубовского отзначенй, проф. хеміи дра Радившевикмъ хеміачно досѣдженй и знаменитыми уваий:

Испанскѣ вино хинове
для окрѣпленя

Испанскѣ вино хиново-жельзистѣ
противъ безкровности и нервныхъ хорѣвъ.

ИСПАНСКѢ

вино пепенинове
противъ недостаточного травления.

ИСПАНСКѢ

вино пентонове
противъ выхудѣня въ хорѣвахъ упертыхъ, покармъ переходячй просто въ кровь.

Испанскѣ

ВИНО РУМБАРГАРОВЕ
противъ катарѣвъ желудка и кишкѣвъ.

Тожъ само выше поименоваными профессорамъ и лѣкарями за наилучшй признаий:

Для хорыхъ и реконвалесцентѣвъ
КОНЯКЪ GRANDE CHAMPAGNE
четверть-литрова бутелка 1 зр. 80 кр.

ВИНО ТОКАЙСКЕ СТАРЕ
четверть литр. бут. 2 зр. 50 кр.

Вино маляга старе
четверть-литрова бутелка 1 зр. 20 кр.

Вино испанскѣ для реконвалесцентѣвъ.
четверть-литрова бутелка 1 зр.

Плястеръ на нагнеткъ Боксбергера
звѣй 35 кр.

Цукорки солодовй власный и цукорки мховй
противъ кашлови, хрипкамъ и болямъ горда

ЗЕРНЯТА АНТИКАТАРАЛЬНЙ
Дра VOSSA пуделко 70 кр.

Правдивй зернята Моризона
пара пуделко зр. 1-50 и 3-50.

Правдивый СИРОПЪ PAGLIANO
фляшка 1 зр.

Порошки Зайдлицкй
власного выробу, неуступаючй жаднымъ немчимъ шо до лѣжку, пуделко 1 зр.

Горѣзка французска зъ Бордо
справдажена и тутъ до фляшкѣ наповнювана: чиста 1/2 фляшка 60 кр., цѣла фляшка 1 зр., отъ солеу посля прииснеу В. Лео 1/2 фляшки 70 кр., цѣла фляшка 1-20.

Вода салицилева и порошокъ салицилевый
до устъ, наилучше средство до консервованя зубѣвъ и противъ немилон вой въ устѣ, фляшка воды 60 кр., пуделко порошоку 30 кр. и 1 зр.

ПОМАДА ALKALOID
наилучша помада до волосѣвъ, скрѣпляюща порѣсть и вдержуща выпаданье волоса, сленкѣ 60 кр.

Вода кольоньска
власного выробу, дуже добра, по 60 кр. и 1 зр. І. М. Фарина о половину меншй фляшки 50 кр. и 1 зр.

ПАРФУМЫ французскй
власного выробу

ПУДЕРЪ французскй правдивый
власного выробу.

Плынъ на отморозеня, власного выробу.
Оцѣтъ дезинфекційный, власн. выробу.
Годзембина Малишевского противъ ревматизмови и гостпони.

ВОДА ДО УСТЪ АНАТЕРИНОВА
власного выробу, ф. л. 40 кр.

Олѣкѣтъ зъ сосны Pinus Punitio
до розтраюваня въ воздухѣ, фляшочка 80 кр.

Глицеринѣвъ Зарга,
рѣжй мыла, кремъ глицеринѣвъ и цѣла глицерича.

К. МѢЧКОВСКЙ
Львовѣ, уличя Городецка, ч. 79 с.
поручае своєю

Торговлю товарѣвъ колоніальныхъ, Ласонѣвъ, Вишъ Гербаты, — дальше Складъ свѣжихъ Дрожждей прасовныхъ и всякихъ Виктуалѣвъ якъ такожъ ваеть такожъ заеть тежеръ въ всякй перекуски

Комнату до свѣданъ

Въ администраціи „Дѣла“ можна дѣстати слѣдуючй працѣ бл. п. Володимира Барѣвньского:

1. СКОШЕННЙ ЦѢВТЬ (выимокъ зъ Галицкихъ образковъ), цѣла фляшка 1 зр.
2. ВЕСТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ, образокъ зъ Галицкого житя, цѣна 80 кр.
3. ОТЧИТЬ ВЪ 100-ЛѢТНЙ РОКОВИНЫ ЦѢСАРЯ ІОСИФА П. 17 (29) надолета 1880, цѣна 25 кр.
4. БЕСѢДА ВЫГОЛОШЕНА НА НАРОДНОМЪ ВѢЧУ РУСИНОВЪ 18(30) надолета 1880 о экономичныхъ справахъ, цѣна 15 кр.

Доходъ зъ першого твору призначе Родина покойника на памятникъ нагробный, зъ дальшихъ же трехъ працъ на стиженію им. Володимира Барѣвньского. (1-2)

ТАРИОСА P. GROULT
дающа дуже поживну вуду пакча 70 кр.

Экстракты зъ солоду
въ рѣжныхъ фабрикѣхъ, н. пр. Schering'a, Liebe'go, Lobund'a чистй и съ рѣжными додатками, якъ хинокъ, рыбачий олъемъ, вапномъ, жельзѣзомъ, по 60, 90 кр. и 1 зр.

ВОДА ДО ОЧЕЙ
РОМЕРСГАВЗЕНА фляшка зр. 1-30.

Мораса плынъ
скрѣпляючй волосьѣ повѣз фляшки 80 кр., цѣла 1 зр. 20 кр.

Накладомъ редакціи „Свѣта“ выйшовъ сего року (правѣвъ советъ)

ФАВСТЪ
трагедія І. В. Гете

Часть перша.
Зъ вѣмецкого переклавъ и переложивъ

Иванъ Франко.
Цѣна 1 зр. 50 кр.

Набути можна въ редакціи „Свѣта“ во Львовѣ ул. Курнашъ, ч. 1. (На почтову переписку прислать залучити 5 кр. resp. 15 кр. за рещеписомъ).

„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“
повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть тая стоить въ оригиналѣ нѣмецкѣмъ зр. 40 кр.)

Дѣстати можна въ Администраціи „Дѣла“.

„КИЕВСКАЯ СТАРИНА“
ЩОМЪСАЧНЫЙ ИСТОРИЧНЫЙ ЖУРНАЛЪ

выхидитъ въ Кіевѣ вже 2-ій рокъ, при участіи кружка кіевскихъ профессорѣвъ и другихъ ученыхъ подъ редакцію Ф. Г. Лебединцева.

Предлачувати можна або вирѣсть въ редакціи „К. Старина“ (Кіевъ, Софійская площадь, д. Севастьяновой), або черезъ редакцію „Дѣла“. — Предплата за цѣлый рокъ выноситъ 11 рубл. а вирѣзъ ред. „Дѣла“ 14 зр. а. в.

Кромъ тутъ наведенихъ естѣ и множество ишихъ средствъ до лчѣня, приладѣвъ хирургическихъ и матеріалѣвъ. **ВИНА МОЙ ЛЪПАЩЙ И НАЮВ** для хорыхъ и реконвалесцентѣвъ находится на складѣ и въ всѣхъ реномованыхъ аптикахъ Галичины и Кракова, якъ такожъ въ всѣхъ краяхъ коронныхъ. **Высылки почтою або желѣзницею выконуютъ безъ проволочи.**

Выдавецъ и отвѣчалый редакторъ: **Антонъ Горбачевскй.**

Зъ друкарнй Тов. им. Шевченка полѣк. нар. К. Белляковскй